

став 3. не постоји. Министарство финансија нема примедбе на став 2. наведеног члана.

6. Министарство финансија је мишљења да алтернатива која је дата у члану 21. према којој се Влада обавезује да за буџетску годину предложи основицу која не може бити мања од 70% од просечне месечне зараде по запосленом у Републике Србије није прихватљива и да је треба брисати, с обзиром да се Влада не може унапред обавезати колика ће бити предложена основица. Наиме, расходи за плате представљају део укупних издатака Републике који улазе у општи биланс који је саставни део Меморандума о буџету за буџетску годину, којим се утврђује економска и фискална политика Владе за конкретну годину. С тим у вези, Влада се не би могла обавезати на ниво основице којом би се угрозило остваривање економских и фискалних циљева на макро нивоу. Укупан биланс јавне потрошње, биланс плата, параметри за раст укупног биланса плата су, у складу са Законом о буџетском систему, полазне основе за планирање средстава у буџету, тако да би утврђивање основице за обрачун плата на предложени начин било супротно Закону јер би могло значити и преузимање обавеза за које се не могу обезбедити средства у буџету.

Осим тога, Законом о платама државних службеника и намештеника предвиђено је да се основица утврђује законом о буџету, што значи да није могуће усклађивање основице без измене закона како се у основи предлаже.

Предложено утврђивање основице не само да је у супротности са Законом о буџетском систему и Законом о платама државних службеника и намештеника, већ је и билансно неприхватљиво јер би на бази последњих познатих статистичких података изискивало повећање постојећих плата свих државних службеника и намештеника за око 30%.

7. У досадашњим раду на тексту Посебног колективног уговора Министарство финансија је имало примедбу на члан 22. став 1. у делу у коме се предвиђа отпочињање нових преговора око основице за обрачун плата у току буџетске године када се битно промене околности и претпоставке на основу којих је утврђена основица и то у следећим случајевима: „стварна инфлација буде већа од предвиђене или трошкови живота, односно раст цена основних животних производа, тј. износ потрошачке корпе буде већи за најмање 10% од износа из одговарајућег периода из претходне буџетске године”.

Навођење конкретних параметара и евентуално одступање није прихватљиво навести у процентима, обзиром да је у току године могуће одступање од планских параметара на кратак рок, тј. стабилизовање и свођење у планске оквире у периоду од неколико месеци, затим одступање исказано у % у односу на неки планирани ниво параметра (у овом случају инфлације) може али и не мора да значи битно одступање (што зависи и од номиналне висине планираног параметра). Нпр. одступање од 10% у односу на пројектовану инфлацију до 5 % представља значајно одступање, а што је инфлација планирана на већем нивоу то исто процентуално одступање је сразмерно мање битно. Овако предложена одредба према којој синдикат може практично увек да покрене нове преговоре јер се наводе и плански параметри који нису били од посебног утицаја на утврђивање висине основице (и када се нису битно промениле околности и претпоставке), створило би ситуацију сталног преговарања и условљавања промене основице, односно перманентних